

Korpset fyller 70 år

Jubileer ble korpset etter hvert godt trent på å arrangere, og i 1979 var korpset i gang med sin 70-årsdag. I mars ble Holmsbu bad bestilt, og danseorkester med familieband til korpset ble booket.

70 årsjubilanten Tofte Musikkorps fotografert i Holmsbu Billedgalleri

I løpet av de 70 årene hadde det blitt en del musikkenker. Disse ble spesielt invitert da de gjennom mange år hadde støttet opp om både sine menn og om korpset. Holmsbu trekkspillklubb ble invitert, og de spilte ut hele sitt repertoar. Damegruppa bidro med en sjekk på 10.000 kroner – til uniformer – noe som senere resulterte i at en representant for damegruppa fikk plass i styret, dog uten stemmerett.

Det ble en spesielt hyggelig fest med god mat. Det ble ”Karialainen-vitser” ved bordet og dans til fin musikk.

I mai samme år ble vi invitert til NRK for å gi et bidrag til kulturen i det ganske land. Nye og uvante lokaler og nervepress bidro til at vi ikke syntes at vi ikke fikk gjort vårt beste. Men på radioen kom det!

Da vi oppdaget Lia.

En tur til Lifjell hotell ble også planlagt. Vi skulle ned i dalen til et kjent hotell med myke sofaer og stil. En hjelpsom person fra damegruppa fikk oppgaven med å booke oss inn. Like før vi skulle reise ble det oppdaget at vi hadde booket feil plass. En fjellstue på toppen av fjellet med nesten det samme navnet. Det var litt sent å avbestille. En telefon til eier om fadesen og forsikring fra vedkommende om at vi skulle få den beste bevertning de kunne klare, gjorde at de fleste fra korpset stilte opp til dette ukjente sted. Det ble en meget vellykket ”feiltagelse” – med dans, tussefløytespill og gjøgleri av medlemmene. Og Lia fikk besøk av korpset flere ganger.

Musikkstevnet dette år var på Geilo, og korpset dro i samlet flokk til Vestlia hotell. Det ble en fin kjøretur for de fleste med overnatting og stevnespill – ledet av vår nye dirigent *Knut Heggelund*. Som lærer var han den rette for oss, og med pedagogisk tålmodighet innøvet han nye stykker. Korpset nærmet seg nå 48 medlemmer.

1980 ble ett roligere år, det var tid for å dyrke seg selv. Korpset arrangerte en tur til Østenfor Hotell på Nesbyen. Vi kappkjørte med våre privatbiler til tross for at vi hadde avtalt på forhånd at vi skulle ta det med ro.

Året etter var det glede på Tofte. Etter tid i uvisshet om beliggenhet, ble det bygget en ny moderne cellulosefabrikk på Tofte. Kong Olav kom til åpningen, og selvfølgelig var vi der også og spilte.

Knut dirigerte og kongen smilte, som alltid. Senere ble det invitasjon til Bestyrergården for en forfriskning.

Korpset benyttet 75 årsdagen i 1984 til en ny jubileumsfest. Tradisjonen tro var det Holmsbu bad som atter fikk besøk av oss, og det vanket gaver og gode ord. Anker Løsnæss hadde komponert to marsjer til korpset. Som før var Tofte Samfunnshus arena for jubileumskonserter. Tofte Skole musikkorps og sangkoret Opus II var invitert. "Memory" fra Cats var bl.a. på vårt repertoar.

Jubileumsturen gikk til Åland – først buss til Stockholm og videre med en noe forfallen ferge til Åland. Turistsjefen tok i mot korpset, som kvitterte med konsert på torget i Mariehamn. Tilbake i Stockholm ble det tur rundt i byen og konsert foran hotellet – til svenskenes store begeistring.

Korpset var nå inne i en aktiv periode og besøkte Raufoss musikkorps. Festen var i stedets imponerende kultur- og rådhus. Det manglet ikke mat og drikke. Det siste var til en stor del hjemmeproduisert.

Vårt korps inviterte senere Raufosskorpset til bryggedans i Tofte båthavn. Scene ble rigget, og orkester leid inn. De korpsmedlemmene som hadde båt, tok med de mest modige av de besøkende ut på båttur rundt holmene. Det var litt solgangsbris og sjø, så alle følte seg ikke like vel etter turen. Dette rettet seg senere på kvelden da dansen kom i gang.

Vi fikk også en invitasjon fra Skedsmo til et lokalstevne i deres flotte kulturhus. Korpset kunne på ny registre at kulturhus med konsertlokaler lå sørgelig tilbake i Hurum.

På korpsets turer hadde vi i vår midte et korps-ungdomskor som hadde en høy standard. Korets kjenningsmelodi var "Den grønne prammen", og på korpsstevner kunne vi gå etter lyden av denne melodien hvis vi mistet retningen på hvor korpset holdt til.

Tofte Musikkorps måtte stole på egne tiltak, og med lastebilen til Kolbjørn reiste vi rundt og spilte på forskjellige steder i Hurum.

Det å skaffe penger krevde til stadighet oppfinnsomhet og innsats. En del tid gikk til dugnadsarbeid. En varm sommerhelg malte vi Fagforeningens hytter på Rødtangen. Vi feiret det siste malingstrøket med et bad på Rødtangenstranda og den lokale Champagne – som den lokale produsent hadde utstyrt oss med. Det var en lystig gjeng som kom tilbake til Tofte.

Etter kopi av Nyttårskonserter fra Wien, holdt vi vår egen i 1987. Vi inviterte Lierskogen Blåseorkester. De spilte meget bra. Vi hadde for første gang koreografi. Dette viste publikum å sette pris på da korpset etter tonene fra "When the saints" kom marsjerende inn i salen.

Vi måtte forberede oss til 80 årsdagen, og Frode Thingnæs ble leid inn som gjestesolist. Korpset kompet. Publikum fikk en annen vri på konserten, og var på ny fornøyd.

Jubileumsfesten var "hjemme" på Breiangen denne gangen, noe som var vellykket. Jubileer var noe vi var gode på etter hvert.

Jubileumsturen gikk til Duni i Bulgaria. Det var fremdeles under kommunistisk styre. Etter en streng kontroll og opptelling av instrumenter og valuta slapp vi inn i landet. Stedet var en ny turistkoloni som bulgarerne var stolte av. Vi hadde noen fine dager med god mat og billig drikke. Vi skulle holde bassengkonsert. Det var så mange kvinner med i korpset at vi ble annonsert i området som dameorkester. På beste demokratiske vis stilte vi menn opp i damekostymer. Konserten ble avsluttet med poolbad. Senere hadde vi også en utfukt til nærmeste by – Sevastopol – hvor vi også spilte konsert. De innfødte så mistenksomme på oss; de trodde vi var tyskere.

En episode på veien løste dette opp. Ved defileringen i byens gate løp en mann ved siden av meg og ville ha kontakt. Jeg forsto etter hvert at han ønsket bambusflisa i klarinetten min. Jeg fikk forklart at jeg trengte den så lenge vi spilte, men ba ham om å ta kontakt etter konserten. Da vi kom til en spartansk kafé for en rast, fikk vi ingen betjening. ”Tyskere” var ikke velkomne. Min venn fra gata dukket opp med sin velbrukte klarinett uten rør, og han fikk et av meg. Jeg fikk forklart at vi ikke fikk servering og at vi var norske. Dette formidlet han til betjeningen, og maten kom frem! Han var en god klarinettspiller, og spilte Balkanmusikk så det ble riktig lystig etter hvert. Han hadde en flaske likør som gave til oss. Dette bidro også til sitt.

Dirigenten vår Knut ønsket en pause og ble takket med en fest i august 1988. Egil Sørensen fra Sætre trådte hjelpende til. Knut vikarierte også i denne perioden. Vi ble også hjulpet av andre korpsmedlemmer. I 1992 ble en veteran innen militærmusikk ansatt. Rolf Nøddelund var kjent fra Kongens Garde. Han gled fint inn i miljøet og vi ble gode på marsjer og norsk musikk.

Ved juletider reiste korpset rundt på eldreinstitusjoner og spilte. Dette var en tradisjon som ble fulgt også på 1. og 17. mai. Våre eldre støttespillere gjennom mange år satte stor pris på dette.

Det ble holdt en stor nyttårskonsert 30. desember 1993. Gjester var sangkoret ”Hudrimar” og Røyken og Hurum storband. Etter konserten var det felles fest med dansemusikk.

Året etter var det tid for å feire korpsets 85 årsdag. Det ble fest på Hurum Strandhotell på Filtvet med bidrag fra lokalgruppa ”Bratteli og Larsen spesial”.

Jubileumsturen gikk til Aalborg med buss og med Petter Wessel over havet. Vi spilte på Torget i Aalborg. Bussen var med over Skagerrak, og det ble tid til en Skagentur før vi returnerte med samme båt tilbake.